

ΠΙΣΤΗ

Το μάθατε; Η Ελλάδα έχει πολύ μεγάλο Ναυτιλιακό τομέα σε σχέση με το ΑΕΠ της χώρας και πρέπει να «κουρευτεί». Μάλιστα προτείνεται να βυθίζονται τα πλοία στο Αιγαίο για παραδειγματισμό των Ελλήνων. Τα μόνα πλοία που σώζονται θα είναι οι τράτες, οι μηχανότρατες μικρού κυβισμού και τα σκάφη αναψυχής έως 10 μέτρων.

Το αντίστοιχο πρόβλημα της Κύπρου είναι το μεγάλο μέγεθος του τραπεζικού τομέα της και ότι πολλά χρήματα κατάθεσης είναι «μαύρα». Δυστυχώς οι Γερμανοί ξέχασαν πολλές περιοχές δίπλα τους ή στη χώρα τους, που τα τραπεζικά κεφάλαια δεν είναι και τόσο αθώα. Όπως επίσης και ότι αν πάμε σε άλλους κλάδους οικονομίας, όπως οι κατασκευές ή η πολεμική βιομηχανία, δεν είναι και τόσο «αθώες» οι πρακτικές των γερμανικών εταιριών.

Όσο και να σας φαίνεται παράλογο οι Γερμανοί, όπως και οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι, είμαστε θύματα του Μεταμοντερνισμού, δηλαδή της γενικής αμφισβήτησης κάθε σταθερής έννοιας ή αρχής. Ο Μεταμοντέρνος άνθρωπος πιστεύει – μάλλον η λέξη είναι αδόκιμη – σε αφηγήσεις (Βλέπε Βαγγέλη Βενιζέλο, χρόνια του πολλά) ή σε τακτικές και μεθόδους (Συστημική προσέγγιση, θεωρία παιγνίων κλπ) ξεχνώντας τη βασική παραδοχή ότι τα κοινωνικά φαινόμενα επειδή είναι χαοτικά δεν σημαίνει ότι δεν περιέχουν και αδιαμφισβήτητες «Αλήθειες». Η πίστεις ή αξίες ή γενικές μεγαθεωρίες, όπως τις αναφέρουν οι ίδιοι οι μεταμοντέρνοι φιλόσοφοι της εποχής μας, οι οποίες δεν έχουν θέση στη σημερινή αποχή της παγκοσμιοποίησης, της γενικευμένης κίνησης κεφαλαίων και ανθρώπων, του internet.

Η εκδίκηση όμως τρώγεται κρύα. Η Βασίλισσα της οικονομίας, η τραπεζική, βασίζεται σε μία αρχή, σε μία πίστη. Δώσε μου 1 Ευρώ να στο φυλάω, θα σου δίνω τόκους, όμως δεν θα μου ζητήσεις όλο το ποσό για πολλά χρόνια. Μου έχεις εμπιστοσύνη, θα τα επενδύσω, θα τα δανείσω, αλλά δεν θα μου ζητήσεις πίσω τα χρήματά σου. Αν σε οποιαδήποτε τράπεζα του κόσμου, οι καταθέτες ζητούσαν τα χρήματά τους όλοι μαζί την ίδια στιγμή, τότε η τράπεζα χρεοκοπεί, χάνει την τραπεζική της Πίστη. «Δεν πιστεύουν πλέον οι Γερμανοί, σε χώρες που αυτοί επιλέγουν (Δήλωση Παπούλια περί επιλεκτικότητας 25/3/2013) ότι υπάρχουν χρήματα καταθετών όσα είναι τα δάνειά τους ή τα ανοίγματά τους ως τράπεζες. Χρησιμοποιούν οι Γερμανοί έναν όρο που ταιριάζει στη σημερινή χαοτική μεταμοντέρνα ευρωπαϊκή κοινωνία «Τραπεζική Πίστη», για να διαλύσουν ένα Κράτος – μέλος (άλλη αδόκιμη λέξη) της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και άλλη λέξη που αμφισβητείται).

Η Αμφισβήτηση των θεωριών έχει φυσικά περάσει στην Πολιτική (Ποια είναι τα όρια Δεξιάς – Αριστεράς), στην κοινωνία (άκρατος ατομισμός) και πρόσφατα στην Οικονομία. «Πρεσβευτές» του μεταμοντερνισμού στην Ελλάδα είναι οι λεγόμενοι μεταρρυθμιστές με προεξάρχοντα τον κ. Βενιζέλο, που έχει βγάλει και βιβλίο πάνω σ' αυτό το θέμα (Μετα-δημοκρατία). Οι Μετά – λοιπόν ξεχαρβαλιάζουν κάθε έννοια, κάθε αρχή, διαλύουν κάθε πλαίσιο συζήτησης, αμφισβητούν κοινωνικές κατακτήσεις αιώνων και απομακρύνουν για πάντα οράματα και προσδοκίες θεωριών, που οδηγούσαν τους ανθρώπους και τους συγκροτούσαν σε μία πολιτική οντότητα. Ο Φιλελευθερισμός, ο Μαρξισμός, το Κοινωνικό Κράτος, ο Σοσιαλισμός, η Δεξιά, ο Πατριωτισμός, σπρώχνονται από το Μετά – και γίνονται εφήμερες αφηγήσεις.

Η βασική μου αντίρρηση βρίσκεται ότι η κοινωνία δομείται σε αρχές (Καστοριάδης, Σμιθ, Πουλαντζάς, και τόσοι πολλοί άλλοι) και μάλιστα η Φιλοσοφία των Αρχαίων Ελλήνων είναι παρούσα και βασικό υποστήριγμα «για να δημιουργούνται ελεύθερες και δημιουργικές κοινωνίες». Η ζουγκλοποίηση δεν είναι θεωρία ή μήπως είναι;

Μήπως οι κύριοι Σόιμπλε, Νταϊζενμπλουν και λοιποί βόρειοι «φίλοι» ξέχασαν την πίστη τους και τα ιδανικά τους που μπολιάστηκαν όλα αυτά τα χρόνια μετά το διαφωτισμό (Αλληλεγγύη, Ισότητα, Αξιοκρατία) και επιβάλλουν μία νέα Μεσαιωνικού τύπου εποχή που φυσικά θα διέπεται μόνο από το Δίκαιο του Ισχυρού; Μήπως η Ευρώπη ακολουθεί μονοπάτια που είναι εκτός Ευρωπαϊκών αξιών; Είναι σίγουρο ότι οι εποχές είναι δύσκολες και καλό θα είναι οι πνευματικοί άνθρωποι του τόπου να βγουν μπροστά και να ερμηνεύσουν, να εμπνεύσουν, να πιστέψουμε πάλι. Χωρίς πίστη, χωρίς όραμα δυστυχώς θα είμαστε έρμαια των Βορείων γειτόνων μας. Ένα όραμα που να έχει βάσεις σε ισχυρές αρχές, να εμπνέει τις ευρωπαϊκές κοινωνίες και να λύνει επιτακτικά και άμεσα τα προβλήματά μας. Μεσαίωνα αυτοί; Αναγέννηση εμείς λοιπόν. Ήταν το 2008... τότε που ο ανεκδιήγητος Νικολά Σαρκοζί είχε μιλήσει για τη Μεσογειακή Ένωση. Τότε η Μέρκελ τον έφαγε ζωντανό. Διαβάστε το στο [http://el.wikipedia.org/wiki/ Ένωση για τη Μεσόγειο](http://el.wikipedia.org/wiki/Ένωση_για_τη_Μεσόγειο). Στην Ελλάδα, εμείς τότε περιμέναμε τον πλέον μεταμοντέρνο, μεταρρυθμιστή κ. Γ. Παπανδρέου.

26-3-13

Άκης Χουζούρης